

Četrtek, 7. maja 2009

Prošnja za mednarodno zaščito, ki jo v eni izmed držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) *I**

P6_TA(2009)0377

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. maja 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) (KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

(2010/C 212 E/52)

(Postopek soodločanja – prenovitev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2008)0820),
 - ob upoštevanju členov 251(2) in 63(1)(a) Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0474/2008),
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve z dne 3. aprila 2009, naslovljenega na Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve v skladu z odstavkom 3 člena 80a svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju členov 80a in 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A6-0284/2009),
- A. ker po mnenju posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije predlog ne predvideva bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je ta predlog, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih obstoječih besedil skupaj z njihovimi spremembami, zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb,
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil prilagojen v skladu s predlogi posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije in kakor je bil spremenjen v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

Četrtek, 7. maja 2009

P6_TC1-COD(2008)0243

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 7. maja 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, pristojne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti točke (1)(a) prvega odstavka člena 63 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Potrebni so številne vsebinske spremembe Uredbe Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti bi bilo treba navedeno uredbo prenoviti.
- (2) Skupna azilna politika, vključno s Skupnim evropskim azilnim sistemom, je sestavni del cilja Evropske unije, da se postopno vzpostavi območje svobode, varnosti in pravice, odprto tistim, ki so zaradi okoliščin prisiljeni zakonito iskati zaščito v Skupnosti.
- (3) Evropski svet se je na posebnem sestanku v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 dogovoril o delovanju za vzpostavitev Skupnega evropskega azilnega sistema na osnovi celovite in vključujoče uporabe Ženevske konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor je bila dopolnjena z Newyorškim protokolom z 31. januarja 1967, in s tem za zagotavljanje, da se nikogar ne pošlje nazaj v preganjanje, tj. spoštovanje načela nevračanja. V tem smislu in brez vpliva na merila odgovornosti, določena v tej uredbi, države članice, ki vse spoštujejo načelo nevračanja, štejejo kot varne za državljane tretjih držav.
- (4) Sklepi iz Tampereja navajajo tudi, da bi moral ta sistem v kratkem času vključevati tudi jasen in izvedljiv način za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil.
- (5) Tak način bi moral temeljiti na objektivnih, poštenih merilih za državo članico in za osebe. Zlasti bi moral omogočati hitro določitev odgovorne države članice, da bi se zagotovil učinkovit dostop do postopkov za določanje statusa mednarodne zaščite in ne bi bil ogrožen cilj hitre obravnave prošenj za mednarodno zaščito.

⁽¹⁾ UL C ...

⁽²⁾ UL C ...

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. maja 2009.

⁽⁴⁾ UL L 50, 25.2.2003, str. 1.

Četrtek, 7. maja 2009

- (6) *Glede postopnega uvajanja skupnega evropskega azilnega sistema, ki naj bi dolgoročno vodil k skupnemu postopku in enotnemu statusu po vsej Uniji za tiste, ki jim je odobren azil, je na tej stopnji, ob uvajanju potrebnih izboljšav na podlagi pridobljenih izkušenj, primerno potrditi načela, na katerih temelji konvencija o določanju države, odgovorne za obravnavanje prošenj za azil, vloženi v eni od držav članic Evropskih skupnosti, podpisana v Dublinu 15. junija 1990 (dublińska konvencija), katere izvajanje je spodbudilo proces usklajevanja azilnih politik.*
- (7) Dokončana je prva faza vzpostavitve Skupnega evropskega azilnega sistema^{||}. Evropski svet je na zasedanju 4. novembra 2004 sprejel Haaški program, v katerem so opredeljeni cilji, ki jih je treba v obdobju 2005–2010 uresničiti na področju svobode, varnosti in pravice. V tem smislu je Haaški program Komisijo pozval, naj zaključi oceno prve faze pravnih instrumentov ter Svetu in Evropskemu parlamentu predloži instrumente in ukrepe za drugo fazo, da bi jih bilo mogoče sprejeti pred koncem leta 2010.
- (8) *Službe držav članic, pristojne za področje azila, bi morale dobiti konkretno pomoč pri uresničevanju svojih vsakodnevnih in operativnih nalog. Pri tem ima bistveno vlogo Evropski urad za podporo azilu, ustanovljen z Uredbo (ES) št. .../... z dne ...⁽¹⁾.*
- (9) Ob upoštevanju rezultatov opravljenega ocenjevanja je na tej stopnji primerno potrditi načela, na katerih temelji Uredba (ES) št. 343/2003, hkrati pa na podlagi izkušenj uvesti potrebne izboljšave za okrepitev sistema ter povečanje zaščite, ki se prosilcem za mednarodno zaščito prizna po tem postopku.
- (10) Za zagotovitev enakopravne obravnave vseh prosilcev za mednarodno zaščito in upravičencev do tovrstne zaščite ter skladnosti s sedanjim pravnim redom EU na področju azila, zlasti z Direktivo Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite⁽²⁾, je primerno razširiti področje uporabe te uredbe na prosilce za subsidiarno zaščito in upravičence do tovrstne zaščite.
- (11) Da bi se vsi prosilci za azil obravnavali enakopravno, bi se morala Direktiva || .../.../ES^{||} Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil]⁽³⁾ uporabljati za postopke določanja odgovorne države članice v skladu z določbami te uredbe.
- (12) V skladu s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah iz leta 1989 in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah mora biti največja korist otroka primarna skrb držav članic pri uporabi te uredbe. Prav tako je treba za mladoletnike brez spremstva zaradi njihove posebne ranljivosti določiti posebna postopkovna jamstva.
- (13) V skladu z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah mora biti spoštovanje enotnosti družine primarna skrb držav članic pri uporabi te uredbe.
- (14) Skupna obravnava prošenj za mednarodno zaščito članov ene družine s strani ene same države članice zagotavlja, da se prošnje obravnavajo temeljito in da so odločitve v zvezi z njimi dosledne ter da člani ene družine niso ločeni.

⁽¹⁾ UL L ...

⁽²⁾ UL L 304, 30.9.2004, str. 12.

⁽³⁾ UL L ...

Četrtek, 7. maja 2009

- (15) Za zagotovitev popolnega spoštovanja načela enotnosti družine in najboljše koristi otroka bi moral obstoj razmerja odvisnosti med prosilcem in njegovo širšo družino na podlagi nosečnosti ali materinstva, njihovega zdravstvenega stanja ali visoke starosti postati *zavezujoča merila* odgovornosti. Če je prosilec mladoletnik brez spremstva, bi morala tudi prisotnost sorodnika na ozemlju druge države članice, ki lahko poskrbi zanj, postati zavezujoče merilo odgovornosti.
- (16) Kateri koli državi članici bi moralo biti dovoljeno odstopanje od meril odgovornosti, predvsem iz humanitarnih razlogov in sočutja, ter obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki je bila predložena njej ali drugi državi članici, tudi če to obravnavanje ni njena odgovornost glede na zavezujoča merila iz te uredbe, če zadevna država članica in prosilec s tem soglašata.
- (17) Organizirati bi bilo treba osebni razgovor, ki bi omogočil lažjo določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ▯ ustno obveščanje prosilcev o uporabi te uredbe.
- (18) V skladu zlasti s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah *bi bilo* treba vzpostaviti zakonske zaščitne ukrepe in pravico do učinkovitega pravnega sredstva v zvezi s odločitvijo o predaji v odgovorno državo članico, da se zagotovi učinkovita zaščita pravic zadevnih posameznikov.
- (19) V skladu s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice bi morale učinkovito pravno sredstvo obsegati tako proučitev uporabe te uredbe kot tudi pravnega in dejanskega stanja v državi članici, v katero je predan prosilec, da bi se zagotovilo spoštovanje mednarodne zakonodaje.
- (20) ***Za namene te uredbe izraz „pridrzanje“ ne bi smel imeti kazenske konotacije, temveč bi se moral razumeti izključno kot upravni ukrep začasnega značaja, ki je enakovreden upravnemu pridržanju.***
- (21) Pridrzanje prosilcev za azil bi se moralo uporabljati skladno z osnovnim načelom, da oseb ni dovoljeno pridržati zgolj zato, ker zaprosijo za mednarodno zaščito. Pridrzanje prosilcev za azil ***v upravnih centrih za pridržanje, ki se razlikujejo od zaporov***, bi bilo treba uporabljati zlasti v skladu s členom 31 Ženevske konvencije in v zelo jasno opredeljenih izjemnih okoliščinah ter z jamstvi, *določenimi* v Direktivi ▯ .../.../ES ▯ [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil]. Poleg tega bi morala biti uporaba pridržanja zaradi predaje v odgovorno državo članico omejena ter v skladu z načelom sorazmernosti v zvezi s sprejetimi ukrepi in zastavljenimi cilji.
- (22) V skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1560/2003 z dne 2. septembra 2003 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 343/2003 ⁽¹⁾ se lahko predaja v odgovorno državo članico izvede prostovoljno v obliki nadzorovanega odhoda ali v spremstvu. Države članice bi morale spodbujati prostovoljne predaje in zagotoviti, da se nadzorovane predaje ali predaje v spremstvu izvajajo na human način ob popolnem spoštovanju temeljnih pravic in človeškega dostojanstva.
- (23) Zaradi postopnega oblikovanja območja brez notranjih meja, na katerem je prosti pretok oseb zagotovljen v skladu s Pogodbo ▯ in uveljavitvijo politik Skupnosti v zvezi s pogoji vstopa in bivanja državljanov tretjih držav, vključno s skupnimi prizadevanji za upravljanje zunanjih meja, je treba uravnotežiti merila odgovornosti v duhu solidarnosti.

(1) UL L 222, 5.9.2003, str. 3.

Četrtek, 7. maja 2009

- (24) Uporaba te uredbe lahko v nekaterih razmerah povzroči dodatne obremenitve držav članic, ki se v posebej nujnih razmerah srečujejo z izjemno težkim pritiskom na svoje sprejemne zmogljivosti, azilne sisteme ali infrastrukturo. V takšnih okoliščinah je treba opredeliti učinkovit postopek, ki bo omogočal začasno odložitev predaj v zadevno državo članico in v skladu z obstoječimi finančnimi instrumenti EU zagotovil finančno pomoč. Začasna odložitev predaje na podlagi dublinske uredbe lahko tako prispeva k *doseganju višje stopnje solidarnosti* z državami članicami, ki se srečujejo s posebnim pritiskom na svoje azilne sisteme, zlasti zaradi svojega geografskega ali demografskega položaja.
- (25) *Postopek odložitve predaj* bi bilo treba uporabljati tudi, kadar Komisija meni, da raven zaščite, zagotovljene prosilcem za mednarodno zaščito v določeni državi članici, ni v skladu z zakonodajo Skupnosti na področju azila, zlasti glede pogojev sprejema, **izpolnjevanja pogojev za mednarodno zaščito** in dostopa do azilnega postopka, z vidika zagotavljanja, da bi bili vsi prosilci za mednarodno zaščito deležni ustrezne ravni zaščite v vseh državah članicah.
- (26) *Postopek odložitve predaj je izjemni ukrep za primere posebnega pritiska ali stalnih tveganj glede varnosti.*
- (27) *Komisija bi morala redno revidirati napredek glede izboljšanja dolgoročnega razvoja in usklajevanja skupnega evropskega azilnega sistema ter preverjati, do katere stopnje solidarnostni ukrepi in možnost postopka odložitve pripomorejo k napredku, o čemer bi morala tudi poročati.*
- Glede na to, da dublinski sistem ni namenjen temu, da bi postal mehanizem za pravično porazdelitev odgovornosti pri obravnavi prošenj za mednarodno zaščito, in da so nekatere države članice zelo izpostavljene migracijskim tokovom, še zlasti zaradi svoje geografske lege, je nujno treba razmisliti in podati predloge o zavezujočih instrumentih za zagotavljanje večje solidarnosti med državami članicami in višjih standardov zaščite. Takšni instrumenti bi morali zlasti omogočati napotitev uradnikov iz držav članic v tiste države članice, ki so izpostavljene posebnim pritiskom in v katerih prosilcem niso zagotovljeni zadostni standardi zaščite, in bi morali v primeru držav članic, kjer so sprejemne zmogljivosti nezadostne, omogočati preselitev upravičencev do mednarodne zaščite v druge države članice, pod pogojem, da te osebe v to privolijo in da se spoštujejo njihove temeljne pravice.*
- (28) Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ se uporablja pri obdelavi osebnih podatkov, ki jo države članice izvajajo pri uporabi te uredbe.
- (29) Z izmenjavo osebnih podatkov prosilcev, vključno z občutljivimi podatki v zvezi z zdravjem, ki jih je treba posredovati pred izvedbo predaje, bo poskrbljeno, da bodo lahko organi, pristojni za odločanje o azilu, prosilcem ponudili ustrezno pomoč ter zagotovili neprekinjeno zaščito in spoštovanje pravic, ki so jim priznane. Uvesti bi bilo treba posebne določbe, da bi se v skladu z Direktivo 95/46/ES zagotovila zaščita podatkov o prosilcih, ki so del tega postopka.
- (30) Uporabo te uredbe je mogoče olajšati in njeno učinkovitost povečati z dvostranskimi dogovori med državami članicami za izboljšanje komunikacije med pristojnimi službami, skrajšanje rokov za postopke ali poenostavitev obravnave prošenj za sprejem ali ponovni sprejem ali za uvedbo postopkov za izvajanje predaj.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

Četrtek, 7. maja 2009

- (31) Zagotoviti bi bilo treba kontinuiteto med sistemom za določanje odgovorne države članice, uvedenim z Uredbo (ES) št. 343/2003, in sistemom, uvedenim s to uredbo. Podobno bi bilo treba zagotoviti usklajenost med to uredbo in Uredbo (ES) št. || .../... || Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... [o vzpostavitvi sistema „Eurodac“ za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe || Uredbe (ES) št. .../... o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva] ⁽¹⁾.
- (32) Delovanje sistema Eurodac, vzpostavljenega z Uredbo (ES) št. [.../...] [o vzpostavitvi sistema „Eurodac“ za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe || Uredbe (ES) št. .../... o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva], in zlasti izvajanje členov 6 in 10 navedene uredbe bi moralo olajšati uporabo te uredbe.
- (33) Delovanje vizumskega informacijskega sistema, kakor je bil vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje ⁽²⁾, ter zlasti izvajanje člena 21 in člena 22 navedene uredbe bi moralo olajšati uporabo te uredbe.
- (34) Za obravnavanje oseb, za katere se uporablja ta uredba, so države članice obvezane s sporazumi mednarodnega prava, katerih pogodbenice so.
- (35) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.
- (36) Zlasti bi bilo treba Komisijo podeliti pooblastila za sprejetje pogojev in postopkov za izvajanje določb o mladoletnikih brez spremstva in določb o ponovni združitvi nepreskrbljenih sorodnikov ter sprejetje meril, potrebnih za izvajanje predaj. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (37) Ukrepi, potrebni za izvajanje Uredbe (ES) št. 343/2003, so bili sprejeti z Uredbo (ES) št. 1560/2003. Nekatere določbe Uredbe (ES) št. 1560/2003 bi bilo treba zaradi jasnosti ali ker lahko prispevajo k doseganju splošnih ciljev vključiti v to uredbo. Zlasti je tako za zadevne države članice kot za zadevne prosilce za azil pomembno, da obstaja splošen mehanizem za reševanje primerov, ko se določbe te uredbe v državah članicah različno uporabljajo. Zato je upravičeno, da se mehanizem za reševanje sporov iz Uredbe (ES) št. 1560/2003 umesti v humanitarno klavzulo v to uredbo, področje njegove uporabe pa se razširi na celotno področje uporabe te uredbe.
- (38) Učinkovito spremljanje uporabe te uredbe zahteva njeno ocenjevanje v rednih časovnih presledkih.
- (39) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so zlasti priznani v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah||. Cilj te uredbe je zlasti zagotovitev popolnega spoštovanja pravice do azila, zajamčene s členom 18, ter spodbujanje uporabe členov 1, 4, 7, 24 in 47 Listine in bi jo bilo treba v skladu s tem tudi izvajati.

⁽¹⁾ UL L ...

⁽²⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 60.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Četrtek, 7. maja 2009

- (40) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitev meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ga || zaradi obsega in učinkov lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne prekoračuje okvirov ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

VSEBINA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Vsebina

Tauredbadoloča merila in mehanizme za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe:

- (a) „državljan tretje države“ pomeni vsako osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 17(1) Pogodbe ||, in ki ni oseba, ki uživa pravico Skupnosti do prostega gibanja, kot je opredeljeno v členu 2(5) Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (b) „prošnja za mednarodno zaščito“ pomeni prošnjo za mednarodno zaščito, kot je opredeljena v členu 2(g) Direktive 2004/83/ES;
- (c) „prosilec“ ali „prosilec za azil“ pomeni državljana tretje države ali osebo brez državljanstva, ki je vložila prošnjo za mednarodno zaščito, glede katere še ni bila sprejeta dokončna odločitev;
- (d) „obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito“ pomeni kakršno koli obravnavo prošnje za mednarodno zaščito ali odločitev ali sklep v zvezi s tako prošnjo s strani pristojnega organa v skladu z Direktivo Sveta 2005/85/ES ⁽²⁾, razen postopkov za določanje odgovorne države članice v skladu s to uredbo in Direktivo 2004/83/ES;
- (e) „umik prošnje za mednarodno zaščito“ pomeni dejanja, s katerimi prosilec konča postopek, sprožen z vložitvijo njegove prošnje za mednarodno zaščito, v skladu z Direktivo 2005/85/ES, izrecno ali implicitno;
- (f) „oseba, ki se ji prizna mednarodna zaščita“ pomeni državljana tretje države ali osebo brez državljanstva, ki se ji prizna status osebe, ki potrebuje mednarodno zaščito, kakor je opredeljena v členu 2(a) Direktive 2004/83/ES;
- (g) „mladoletnik“ pomeni državljana tretje države ali osebo brez državljanstva, ki je mlajša od 18 let.

⁽¹⁾ UL L 105, 13.4.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 326, 13.12.2005, str. 13.

Četrtek, 7. maja 2009

- (h) „mladoletnik brez spremstva“ pomeni mladoletnika, ki pride na ozemlje držav članic brez spremstva odrasle osebe, odgovorne zanj po zakonu ali običajnem pravu, in kolikor jih taka oseba ne vzame dejansko v oskrbo; to vključuje mladoletnike, ki ostanejo brez spremstva po vstopu na ozemlje držav članic;
- (i) „družinski člani“ pomeni, kolikor je družina že obstajala v državi izvora, naslednje člane prosilčeve družine, ki so prisotni na ozemlju držav članic:
- zakonca prosilca za azil ali njegovega neporočenega partnerja v trajnem razmerju, če se po zakonodaji ali v praksi države članice neporočeni pari obravnavajo na način, primerljiv s tistim, ki se uporablja za poročene pare, po zakonodaji v zvezi s tujci;
 - mladoletne otroke parov iz *prve alineje* ali prosilca, če so neporočeni in ne glede na to, ali so zakonski ali nezakonski ali posvojeni, kot je opredeljeno v nacionalni zakonodaji;
 - poročene mladoletne otroke parov iz *prve alineje* ali prosilca, ne glede na to, ali so zakonski ali nezakonski ali posvojeni, kot je opredeljeno v nacionalni zakonodaji, **pod pogojem, da jih ne spremljajo njihovi zakonci**, če je prebivanje skupaj s prosilcem v njihovo največjo korist;
 - očeta, mater ali skrbnika, prosilca, če je *prosilec* mladoletna in neporočena oseba, ali če je oseba mladoletna in poročena **oseba, ki je ne spremlja njen zakonec**, ampak je prebivanje skupaj z njenim očetom, materjo ali skrbnikom v njeno največjo korist;
 - mladoletne neporočene brate in sestre prosilca, če je *prosilec* mladoletna in neporočena oseba ali če so prosilec ali njegovi mladoletni bratje in sestre mladoletne in poročene osebe, **ki jih ne spremljajo njihovi zakonci, in** je prebivanje skupaj v njihovo največjo korist.
- (j) „dokument za prebivanje“ pomeni kakršno koli dovoljenje, ki ga izdajo organi države članice, ki državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva dovoljuje bivanje na njenem ozemlju, vključno s tistimi, ki utemeljujejo dovoljenje, da ostanejo na ozemlju v okviru ukrepov začasne zaščite ali dokler ne prenehajo okoliščine, ki preprečujejo izvedbo odstranitvenega naloga, z izjemo vizumov in dovoljenj za prebivanje, izdanih v obdobju, potrebnem za določitev odgovorne države članice po tej uredbi ali med obravnavanjem prošnje za mednarodno zaščito ali prošnje za dovoljenje za prebivanje;
- (k) „vizum“ pomeni dovoljenje ali odločbo države članice, potrebno za tranzit ali vstop z namenom bivanja v državi članici ali več državah članicah. Vrsta vizuma se določi v skladu z naslednjimi opredelitvami pojmov:
- (i) „dolgoročni vizum“ pomeni dovoljenje ali odločbo države članice, potrebno za vstop z namenom več kot trimesečnega bivanja v državi članici;
 - (ii) „kratkoročni vizum“ pomeni dovoljenje ali odločbo države članice, potrebno za vstop z namenom bivanja v *navedeni* državi članici ali več državah članicah za obdobje, katerega celotno trajanje ne presega treh mesecev;
 - (iii) „tranzitni vizum“ pomeni dovoljenje ali odločbo države članice za vstop za prehod prek ozemlja te države članice ali več držav članic, razen za prehod na letališču;
 - (iv) „letališki tranzitni vizum“ pomeni dovoljenje ali odločbo, ki državljanu tretje države, za katerega posebej velja ta pogoj, omogoča prehod prek tranzitnega območja na letališču, brez dostopa do nacionalnega ozemlja države članice, med vmesnim pristankom ali prestopom med dvema deloma mednarodnega leta;

Četrtek, 7. maja 2009

- (l) „tveganje pobega“ pomeni v posameznih primerih, ki temeljijo na objektivnih merilih, določenih z zakonom, obstoj verjetnosti, da bo prosilec ali državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, o kateri je bila sprejeta odločba o predaji, pobegnila.

POGLAVJE II

SPLOŠNA NAČELA IN ZAŠČITNI UKREPI

Člen 3

Dostop do postopka za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito

1. Države članice obravnavajo vsako prošnjo za mednarodno zaščito državljana tretje države ali osebe brez državljanstva, ki prošnjo vloži na ozemlju katere koli izmed članic, tudi na meji ali na tranzitnem območju. Prošnjo obravnava ena sama država članica, in sicer tista, ki je za to odgovorna glede na merila iz poglavja III te uredbe.
2. Če na osnovi meril iz te uredbe ni mogoče določiti nobene države članice kot odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, je za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito odgovorna prva država članica, v kateri je bila ta vložena.
3. Vsaka država članica si pridrži pravico, da ob upoštevanju pravil in zaščitnih ukrepov iz Direktive 2005/85/ES pošlje prosilca za azil v varno tretjo državo.

Člen 4

Pravica do obveščенosti

1. Čim je prošnja za mednarodno zaščito vložena, pristojni organi držav članic obvestijo prosilca za azil o uporabi te uredbe in zlasti o:
 - (a) ciljih te uredbe in posledicah vložitve naknadne prošnje v drugi državi članici;
 - (b) merilih za dodelitev pristojnosti in hierarhiji pristojnih;
 - (c) splošnem postopku in časovnem okviru, ki ga mora upoštevati država članica;
 - (d) možnih izidih postopka in njihovih posledicah;
 - (e) možnosti izpodbijanja odločbe o predaji;
 - (f) dejstvu, da si pristojni organi lahko izmenjajo podatke o prosilcu že na podlagi same izpolnitve obveznosti iz te uredbe;
 - (g) **pravici** dostopa do podatkov o prosilcu ter pravice do zahteve, da se netočni podatki o njem popravijo ali da se izbrišejo njegovi podatki, ki so bili nezakonito obdelani, **kot tudi** o postopkih uveljavljanja navedenih pravic, **vkjučno s kontaktnimi podatki organov iz člena 34 in** nacionalnih organov za varstvo podatkov, ki bodo obravnavali zahteve glede varstva osebnih podatkov.
2. Informacije iz odstavka 1 se zagotovi v pisni obliki v jeziku, **ki ga prosilec razume, ali** za katerega se lahko razumno domneva, da ga **■** razume. Države članice uporabijo skupno brošuro, ki je bila v ta namen oblikovana na podlagi odstavka 3.

Četrtek, 7. maja 2009

Za prosilčevo pravilno razumevanje, se informacije zagotovi tudi ustno na razgovoru, organiziranem v skladu s členom 5.

Države članice informacije zagotovijo na način, ki ustreza starosti prosilca.

3. Skupna brošura, ki vsebuje vsaj informacije iz odstavka 1, se oblikuje v skladu z *regulativnim* postopkom iz člena 41(2).

Člen 5

Osebni razgovor

1. Država članica, ki izvaja postopek določanja države članice, odgovorne v smislu te uredbe, **prosilce pozove na osebni razgovor** z osebo, ki je na podlagi nacionalne zakonodaje za to usposobljena.

2. Namen osebnega razgovora je olajšanje postopka določitve odgovorne države članice, zlasti da se prosilcu omogoči predložitev ustreznih podatkov, ki so potrebni za pravilno ugotovitev odgovorne države članice, in se prosilca ustno obvesti o uporabi te uredbe.

3. Osebni razgovor se organizira pravočasno po vložitvi prošnje za mednarodno zaščito, v vsakem primeru pa pred sprejetjem odločbe o predaji prosilca v odgovorno državo članico v skladu s členom 25(1).

4. Osebni razgovor poteka v jeziku, ■ katerega **prosiliec razume ali** se lahko razumno domneva, da ga ■ razume, in v katerem se je zmožen sporazumevati. Država članica, če je treba, izbere tolmača, ki je sposoben zagotoviti ustrezno sporazumevanje med prosilcem in osebo, ki vodi osebni razgovor.

5. Osebni razgovor poteka v razmerah, ki zagotavljajo ustrezno zaupnost.

6. Država članica, ki opravi osebni razgovor, pripravi kratko pisno poročilo s poglobljenimi podatki, ki jih je prosilec zagotovil v razgovoru, in da prosilcu na voljo kopijo poročila. Poročilo se v skladu s členom 25(1) priloži morebitni odločbi o predaji.

Člen 6

Zaščitni ukrepi za mladoletnike

1. Pri izvajanju določb iz te uredbe je primarna skrb držav članic največja korist otroka.

2. Države članice poskrbijo, da predstavnik **v smislu člena 2(i) Direktive 2005/85/ES** zastopa in/ali pomaga mladoletniku brez spremstva v vseh postopkih iz te uredbe. Ta predstavnik je lahko tudi predstavnik iz člena 24 Direktive ■ .../.../ES■ [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil].

3. Države članice pri ocenjevanju največji koristi otroka tesno sodelujejo med sabo in upoštevajo zlasti naslednje dejavnike:

(a) možnosti ponovne združitve družine;

(b) dobro počutje in družbeni razvoj mladoletnika, pri čemer zlasti upoštevajo etnično, versko, kulturno in jezikovno ozadje mladoletnika;

Četrtek, 7. maja 2009

(c) vprašanja varnosti in varovanja, zlasti v primerih, ko obstaja tveganje, da otrok postane žrtev trgovine z ljudmi;

(d) mnenja mladoletnika v skladu z njegovo starostjo in zrelostjo.

4. Države članice ▯ vzpostavijo postopke za izsleditev družinskih članov ali drugih sorodnikov, ki so prisotni v državah članicah mladoletnikov brez spremstva, **po potrebi s pomočjo mednarodnih ali drugih ustreznih organizacij**. Po vložitvi prošnje za mednarodno zaščito čim je mogoče začnejo iskati člane družine mladoletnika brez spremstva ali njegove druge sorodnike, pri čemer poskrbijo za varstvo njegove največje koristi.

5. Pristojni organi iz člena 34, ki obravnavajo prošnje mladoletnikov brez spremstva, se ustrezno usposablajo glede posebnih potreb mladoletnikov.

6. Države članice lahko v okviru izvajanja te uredbe in pod pogoji iz člena 17 Direktive 2005/85/ES uporabijo zdravstvene preglede za ugotavljanje starosti mladoletnikov brez spremstva.

V primeru, da se uporabijo zdravstveni pregledi, države članice zagotovijo razumno in temeljito izvedbo teh pregledov v skladu z znanstvenimi in etičnimi standardi.

POGLAVJE III

MERILA ZA DOLOČANJE ODGOVORNE DRŽAVE ČLANICE

Člen 7

Hierarhija meril

1. Merila za določanje odgovorne države članice se uporabljajo po vrstnem redu, v katerem so navedena v tem poglavju.

2. Država članica, odgovorna v skladu z merili iz tega poglavja, se določi na podlagi položaja, ki je obstajal, ko je prosilec za azil prvič vložil prošnjo za mednarodno zaščito v državi članici.

▮

Člen 8

Mladoletniki brez spremstva

1. Če je prosilec mladoletnik brez spremstva, je za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito odgovorna tista država članica, kjer je zakonito prisoten njegov družinski član, pod pogojem, da je to v največjo korist mladoletnika.

2. Če je prosilec mladoletnik brez spremstva, **ki v drugi državi članici nima nobenega zakonito prisotnega družinskega člana v smislu člena 2(i), vendar je v drugi državi članici zakonito prisoten drugi sorodnik, ki lahko poskrbi zanj, je ▯ ta država članica odgovorna za obravnavanje prošnje, če je to v največjo korist mladoletnika.**

3. Če so člani prosilčeve družine ali njegovi drugi sorodniki zakonito prisotni v več kot eni državi članici, se država članica, odgovorna za obravnavanje prošnje, določi na podlagi tega, kar je v največjo korist mladoletnika.

Četrtek, 7. maja 2009

4. V odsotnosti družinskega člana ali drugega sorodnika je za obravnavanje prošnje odgovorna država članica, v kateri je mladoletnik vložil prošnjo za mednarodno zaščito, če je to v največjo korist mladoletnika.

5. Pogoje in postopke za izvajanje odstavkov 2 in 3 sprejme Komisija. Navedeni ukrepi za spremembo nebitvenih določb te uredbe z njeno dopolnitvijo se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 41(3).

Člen 9

Družinski člani, ki so osebe, ki se jim prizna mednarodna zaščita

Če ima prosilec za azil družinskega člana, ne glede na to, ali je bila družina že prej oblikovana v državi izvora, ki mu je kot osebi, ki se ji prizna mednarodna zaščita, dovoljeno prebivanje v državi članici, je ta država članica odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, če zadevne osebe pisno izrazijo to željo.

Člen 10

Družinski člani, ki so prosilci za mednarodno zaščito

Če ima prosilec za azil v državi članici družinskega člana, o čigar prošnji za mednarodno zaščito v tej državi članici še ni bila sprejeta prva odločitev o vsebini prošnje, je ta zadevna država članica odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, če zadevne osebe pisno izrazijo to željo.

Člen 11

Nepreskrbljeni sorodniki

1. Če je prosilec za azil odvisen od pomoči sorodnika zaradi nosečnosti ali novorojenega otroka, resne bolezni, hude invalidnosti ali starosti, ali če je sorodnik iz istih razlogov odvisen od pomoči prosilca, je država članica, pristojna za obravnavanje prošnje tista, ki je najustreznejša, da ju obdrži skupaj ali ju ponovno združi, če so družinske vezi obstajale že v državi izvora in so zadevne osebe pisno izrazile to željo. Pri določanju najustreznejše države članice se upošteva največja korist zadevnih oseb, kot so sposobnost nepreskrbljene osebe za potovanje.

2. Pogoje in postopke za izvajanje odstavka 1 sprejme Komisija. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 41(3).

Člen 12

Družinski postopek

Če več družinskih članov hkrati vloži prošnje za mednarodno zaščito v isti državi članici ali na datume, ki so dovolj blizu, da se lahko postopki za določanje odgovorne države članice opravijo skupaj, in če bi uporaba meril iz te uredbe pomenila njihovo ločitev, se odgovorna država članica določi na osnovi naslednjih določb:

- (a) za obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito vseh družinskih članov je odgovorna država članica, ki je glede na merila odgovorna za sprejem največjega števila družinskih članov;
- (b) če to ne gre, je odgovorna država članica, ki je glede na merila odgovorna za obravnavanje najstarejšega od njih.

Četrtek, 7. maja 2009

Člen 13

Izdaja dokumentov za prebivanje ali vizumov

1. Če prosilec za azil poseduje veljaven dokument za prebivanje, je za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito odgovorna država članica, ki je dokument izdala.
2. Če prosilec za azil poseduje veljavni vizum, je za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito odgovorna država članica, ki je vizum izdala, razen če je bil vizum izdan v imenu druge države članice ali v skladu z njenim pisnim pooblastilom. V takem primeru je *ta druga* država članica odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito. Če država članica najprej vpraša za nasvet centralni organ druge države članice, zlasti zaradi varnostnih razlogov, odgovor druge države članice ne predstavlja pisnega pooblastila v smislu te določbe.
3. Če prosilec za azil poseduje več kot en veljaven dokument za prebivanje ali vizum, ki so jih izdale različne države članice, odgovornost za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito prevzamejo države članice po naslednjem vrstnem redu:
 - (a) država članica, ki je izdala dokument za prebivanje, ki daje pravico do najdaljšega časa *prebivanja*, ali, če so časi veljavnosti enaki, država članica, ki je izdala dokument za prebivanje z najpoznejšim datumom poteka veljavnosti;
 - (b) država članica, ki je izdala vizum z najpoznejšim datumom poteka veljavnosti, če gre za različne vizume iste vrste;
 - (c) če so vizumi različnih vrst, država članica, ki je izdala vizum z najdaljšim časom veljavnosti, ali, če so časi veljavnosti enaki, država članica, ki je izdala vizum z najpoznejšim datumom poteka veljavnosti.
4. Če prosilec za azil poseduje samo enega ali več dokumentov za prebivanje, ki so potekli manj kot dve leti pred tem, ali enega ali več vizumov, ki so potekli manj kot šest mesecev pred tem in ki so mu dejansko omogočili vstop na ozemlje države članice, se za čas, ko prosilec ne zapusti *ozemlja* držav članic, uporabijo odstavki 1, 2 in 3.

Če prosilec za azil poseduje enega ali več dokumentov za prebivanje, ki so potekli manj kot dve leti pred tem, ali enega ali več vizumov, ki so potekli manj kot šest mesecev pred tem in ki so mu dejansko omogočili vstop na ozemlje države članice, in če ni zapustil *ozemlja* držav članic, je odgovorna država članica, v kateri je vložena prošnja za mednarodno zaščito.

5. Dejstvo, da sta bila dokument za prebivanje ali vizum izdana na podlagi lažne ali privzete identitete ali ob predložitvi prirejenih, ponarejenih ali neveljavnih listin, ne preprečuje, da bi bila odgovornost dodeljena državi članici, ki ju je izdala. Vendar država članica, ki je izdala dokument za prebivanje ali vizum, ni odgovorna, če lahko dokaže, da je do prevare prišlo po izdaji dokumenta ali vizuma.

Člen 14

Vstop in/ali prebivanje

1. Če se na podlagi dokazov ali posrednih okoliščin, opisanih na dveh seznamih iz člena 22(3) *te uredbe*, vključno s podatki iz poglavja III Uredbe (ES) št. .../... [o vzpostavitvi sistema „Eurodac“ za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe || Uredbe || (ES) št. || .../... o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva], ugotovi, da je prosilec za azil ob prihodu iz tretje države nezakonito prečkal mejo države članice po kopnem, morju ali zraku, je za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito odgovorna država članica, v katero je vstopil na ta način. Ta odgovornost preneha 12 mesecev po datumu nezakonitega prehoda meje.

Četrtek, 7. maja 2009

2. Če države članice ni mogoče ali je ni več mogoče šteti za odgovorno v skladu z odstavkom 1 in če se na osnovi dokazov ali posrednih okoliščin, kot so opisani na dveh seznamih iz člena 22(3), ugotovi, da je prosilec za azil – ki je vstopil na ozemlja držav članic nezakonito ali za katerega ni mogoče ugotoviti okoliščin vstopa – pred vložitvijo prošnje v državi članici živel nepretrgoma vsaj pet mesecev v državi članici, je ta država članica odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito.

Če je prosilec že živel po najmanj pet mesecev v več državah članicah, je za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito odgovorna država članica, v kateri je bilo to nazadnje.

Člen 15

Vstop brez vizumske obveznosti

1. Če državljan tretje države ali oseba brez državljanstva vstopi na ozemlje države članice, v kateri za vstop ne velja vizumska obveznost, je za obravnavanje njene prošnje za mednarodno zaščito odgovorna ta država članica.

2. Načelo, določeno v odstavku 1, se ne uporabi, če državljan tretje države ali oseba brez državljanstva vloži svojo prošnjo za mednarodno zaščito v drugi državi članici, v kateri za vstop na njeno ozemlje prav tako ne velja vizumska obveznost. V takem primeru je *ta druga* država članica odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito.

Člen 16

Prošnja na mednarodnem tranzitnem območju letališča

Če državljan tretje države ali oseba brez državljanstva vloži prošnjo za mednarodno zaščito na mednarodnem tranzitnem območju letališča države članice, je za obravnavanje prošnje odgovorna ta država članica.

POGLAVJE IV

DISKRECIJSKE KLAUZULE

Člen 17

Diskrepcijske klavzule

1. Z odstopanjem od člena 3(1) se lahko vsaka država članica, predvsem iz humanitarnih razlogov in sočutja, odloči za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito, ki ji jo predloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, tudi če to obravnavanje ni njena odgovornost glede na merila iz te uredbe, če prosilec s tem soglaša.

V takem primeru navedena država članica postane odgovorna v smislu te uredbe in prevzame obveznosti v zvezi s to odgovornostjo. Kjer se uporablja, prek elektronskega komunikacijskega omrežja „DubliNet“, vzpostavljenega v členu 18 Uredbe (ES) št. 1560/2003, obvesti državo članico, ki je bila odgovorna pred njo, državo članico, ki vodi postopek za določitev odgovorne države članice, ali tisto, ki je bila zaprosena, da sprejme ali ponovno sprejme prosilca.

Država članica, ki v skladu s tem odstavkom postane odgovorna, prav tako v sistemu Eurodac označi, da je prevzela odgovornost v skladu s členom 6(3) Uredbe (ES) št. || .../... || [o vzpostavitvi sistema "Eurodac" za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe || Uredbe (ES) št. .../... o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva].

Četrtek, 7. maja 2009

2. Država članica, v kateri je vložena prošnja za mednarodno zaščito in ki opravlja postopek določanja odgovorne države članice, ali odgovorna država članica lahko kadar koli drugi državi članici pošlje zahtevo za sprejem prosilca, da se zagotovi združitev družinskih članov ter drugih sorodnikov iz humanitarnih razlogov, zlasti na podlagi družinskih ali kulturnih vidikov, tudi če *ta druga* država članica ni odgovorna po merilih iz členov 8 do 12 ¶. Te osebe morajo pisno izraziti strinjanje s tem.

Zahtevki za sprejem vsebuje vse gradivo v posesti države članice, ki daje zahtevo, ki državi članici, na katero je zahteva naslovljena, omogoča oceno položaja.

Država članica, na katero je zahteva naslovljena, preveri vse potrebno za utemeljitev navedenih humanitarnih razlogov in o zahtevi odloči v dveh mesecih od datuma prejema zahteve. V odločitvi o zavrnitvi zahteve morajo biti navedeni razlogi, na katerih temelji.

Če država članica, na katero je bila zahteva naslovljena, to sprejme, se odgovornost za obravnavanje prošnje prenese nanjo.

POGLAVJE V

OBVEZNOSTI ODGOVORNE DRŽAVE ČLANICE

Člen 18

Obveznosti odgovorne države članice

1. Država članica, odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito po tej uredbi, je obvezana:
 - (a) pod pogoji iz členov 21, 22 in 28 sprejeti prosilca za azil, ki je vložil prošnjo za azil v drugi državi članici;
 - (b) pod pogoji iz členov 23, 24 in 28 ponovno sprejeti prosilca, katerega prošnja se obravnava in ki je vložil prošnjo v drugi državi članici ali ki je na ozemlju druge države članice brez dokumenta za prebivanje;
 - (c) pod pogoji iz členov 23, 24 in 28 ponovno sprejeti prosilca, ki je umaknil prošnjo, ki se obravnava, in vložil prošnjo v drugi državi članici;
 - (d) pod pogoji iz členov 23, 24 in 28 ponovno sprejeti državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, katere prošnjo je zavrnila in ki je vložila prošnjo v drugi državi članici ali ki je na ozemlju druge države članice brez dokumenta za prebivanje;

2. Odgovorna država članica v vseh okoliščinah iz odstavka 1(a) do (d) obravnava ali dokonča obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je vložil prosilec, v smislu člena 2(d). Če odgovorna država članica, potem ko je prosilec prošnjo umaknil, njeno obravnavanje prekine, to odločitev prekliče in dokonča obravnavanje prošnje v smislu člena 2(d).

Člen 19

Prenehanje obveznosti

1. Če država članica prosilcu izda dokument za prebivanje, se obveznosti, določene v členu 18(1), prenesejo na to državo članico.

Četrtek, 7. maja 2009

2. Obveznosti iz člena 18(1) prenehajo, če lahko država članica, odgovorna za obravnavanje prošnje, ob zahtevi za sprejem ali ponovni sprejem prosilca ali druge osebe iz člena 18(1)(d) ugotovi, da je zadevna oseba zapustila ozemlje držav članic za najmanj tri mesece, razen če zadevna oseba poseduje veljavni dokument za prebivanje, ki ga je izdala odgovorna država članica.

Prošnja, vložena po tovrstni odsotnosti, šteje za novo prošnjo, ki zahteva začetek novega postopka za določanje odgovorne države članice.

3. Prav tako prenehajo obveznosti, določene v členu 18(1)(c) in (d), če lahko država članica, odgovorna za obravnavanje prošnje, ob zahtevi za ponovni sprejem prosilca ali druge osebe iz člena 18(1)(d) ugotovi, da je zadevna oseba zapustila ozemlje države članice v skladu z odločbo o vrnitvi ali odstranitvenim nalogom, ki ga je slednja izdala po umiku ali zavrnitvi prošnje.

Prošnja, vložena po dejanski odstranitvi, šteje za novo prošnjo, ki zahteva začetek novega postopka za določanje odgovorne države članice.

POGLAVJE VI

POSTOPKI ZA SPREJEM IN PONOVI SPREJEM

Oddelek I

Začetek postopka

Člen 20

Začetek postopka

1. Postopek določanja države članice, odgovorne v smislu te uredbe, se začne takoj, ko je v državi članici prvič vložena prošnja za mednarodno zaščito.

2. Prošnja za mednarodno zaščito šteje za vloženo, ko obrazec, ki ga predloži prosilec, ali poročilo, ki ga pripravi pristojni organ, prispe do pristojnega organa zadevne države članice. Če prošnja ni pisna, mora biti čas med izjavo o nameri in pripravo poročila čim krajši.

3. Za namene te uredbe je položaj mladoletnika, ki spremlja prosilca za azil in je v skladu z opredelitvijo družinskega člana iz člena 2(i), neločljiv od položaja njegovega starša ali skrbnika ter je predmet obravnave v državi članici, ki je odgovorna za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito njegovega starša ali skrbnika, tudi če mladoletna oseba ni sama po sebi prosilec za azil, če je to v njeno največjo korist. Enako se obravnavajo otroci, rojeni potem, ko prosilec za azil prispe na ozemlje držav članic, brez potrebe po sprožitvi novega postopka za njihov sprejem.

4. Če prošnja za mednarodno zaščito pri pristojnemu organu države članice vložijo prosilec, ki je na ozemlju druge države članice, odgovorno državo članico določi država članica, na ozemlju katere je prosilec. Slednjo brez odlašanja obvesti država članica, ki je prejela prošnjo, in nato v tej uredbi šteje za državo članico, v kateri je bila vložena prošnja za mednarodno zaščito.

Prosilec je pisno obveščen o tem prenosu in o datumu, ko je bil opravljen.

Četrtek, 7. maja 2009

5. Prosilca za azil, ki je prisoten v drugi državi članici in tam vloži prošnjo za mednarodno zaščito po umiku svoje prve prošnje, vložene v drugi državi članici med postopkom določanja odgovorne države članice, država članica, v kateri je bila najprej vložena ta prošnja za mednarodno zaščito, ponovno sprejme pod pogoji iz členov 23, 24 in 28, z namenom dokončanja postopka določitve države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito.

Ta obveznost preneha, če lahko država članica, ki je prejela zahtevo za dokončanje postopka določanja odgovorne države članice, ugotovi, da je prosilec za azil medtem zapustil ozemlja držav članic za obdobje najmanj treh mesecev ali je od druge države članice dobil dokument za prebivanje.

Prošnja, vložena po tovrstni odsotnosti, šteje za novo prošnjo, ki zahteva začetek novega postopka za določanje odgovorne države članice.

Oddelek II

Postopki za zahteve za sprejem

Člen 21

Predložitev zahteve za sprejem

1. Če država članica, v kateri je bila vložena prošnja za mednarodno zaščito, meni, da je za obravnavanje prošnje odgovorna druga država članica, lahko čim hitreje oz. v vsakem primeru tri mesece od datuma, na katerega je bila prošnja vložena v smislu člena 20(2), od druge države članice zahteva, da sprejme prosilca.

Če zahteva po sprejemu prosilca ni dana v obdobju treh mesecev, je za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito odgovorna država članica, v kateri je bila prošnja vložena.

2. Država članica, ki da zahtevo, lahko prosi za nujen odgovor v primerih, če je prošnja za mednarodno zaščito vložena po zavrnitvi dovoljenja za vstop ali nadaljnje bivanje, po prijetju zaradi nezakonitega bivanja ali po vročitvi ali izvršitvi odstranitvenega naloga in/ali če je prosilec za azil pridržan.

V zahtevi morajo biti navedeni utemeljeni razlogi za nujen odgovor in rok, v katerem se odgovor pričakuje. Ta rok mora biti vsaj en teden.

3. V obeh primerih se zahteva za sprejem s strani druge države članice oblikuje na podlagi standardnega obrazca in vključuje dokaze ali posredne okoliščine, kot so opisani na dveh seznamih iz člena 22(3) in/ali ustrezne elemente iz izjave prosilca za azil, ki organu države članice, na katero je naslovljena zahteva, omogočajo, da preveri, če je odgovorna na osnovi meril, določenih v tej uredbi.

Pravila o pripravi zahtev in postopki za njihov prenos se sprejmejo v skladu z *regulativnim* postopkom iz člena 41(2).

Člen 22

Odgovor na zahtevo za sprejem

1. Država članica, na katero je zahteva naslovljena, preveri potrebno in se o zahtevi za sprejem prosilca odloči v dveh mesecih od datuma, ko je prejela zahtevo.

Četrtek, 7. maja 2009

2. V postopku za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, določenem v tej uredbi, se uporabijo elementi dokazov in posrednih okoliščin.
3. V skladu z *regulativnim* postopkom iz člena 41(2) se oblikujeta in redno revidirata dva seznama z navedbo elementov dokazov in posrednih okoliščin v skladu z naslednjimi merili:
- (a) dokazi:
- (i) to se nanaša na formalne dokaze, ki določajo odgovornost v skladu s to uredbo, kolikor ni ovrženo z dokazom o nasprotnem;
- (ii) države članice odboru, predvidenem v členu 41, zagotovijo vzorce različnih vrst upravnih dokumentov v skladu s tipologijo, uvedeno s seznamom formalnih dokazov;
- (b) posredne okoliščine:
- (i) to se nanaša na indikativne elemente, ki so v nekaterih primerih lahko, čeprav so ovrgljivi, zadostni glede na svojo dokazno vrednost;
- (ii) njihova dokazna vrednost v zvezi z odgovornostjo za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito se oceni za vsak primer posebej.
4. Zahteva po dokazu ne sme presehati tistega, kar je potrebno za pravilno uporabo te uredbe.
5. Če formalni dokaz ne obstaja, država članica, na katero je zahteva naslovljena, prizna svojo odgovornost, če so posredne okoliščine koherentne, preverljive in dovolj podrobne za ugotovitev odgovornosti.
6. Če država članica, ki daje zahtevo, prosi za nujen odgovor v skladu z določbami člena 21(2), država članica, na katero je zahteva naslovljena, vложи vse napore, da bi odgovorila v zahtevanem roku. V izrednih primerih, ko se lahko dokaže, da je obravnavanje zahteve za sprejem prosilca posebej zapleteno, lahko država članica, na katero je zahteva naslovljena, odgovori po zahtevanem roku, vendar v vsakem primeru najkasneje v enem mesecu. V takih primerih || država članica, na katero je zahteva naslovljena, državi članici, ki daje zahtevo, v prvotno zahtevanem roku *sporoči* svojo odločitev, da bo svoj odgovor odložila.
7. Opustitev ukrepanja v dvomesečnem roku iz odstavka 1 in enomesečnem roku iz odstavka 6 je enakovredna sprejetju zahteve in posledica tega je obveznost sprejema osebe, vključno z obveznostjo zagotovitve ustrezne ureditve za sprejem.

Oddelek III

Postopki za zahteve za ponovni sprejem

Člen 23

Predložitev zahteve za ponovni sprejem

1. Če država članica, v kateri je bila vložena poznejša prošnja za mednarodno zaščito ali na katere ozemlju prosilec ali druga oseba iz člena 18(1)(d) prebiva brez dokumenta za prebivanje, meni, da je v skladu s členom 20(5) in členom 18(1)(b), (c) in (d) za obravnavanje prošnje pristojna druga država članica, lahko zahteva, da to osebo ponovno sprejme ta druga država članica.

Četrtek, 7. maja 2009

2. V primeru poznejše prošnje za mednarodno zaščito se zahteva za ponovni sprejem zadevne osebe vložiti čim hitreje oziroma v vsakem primeru v **enem mesecu** od prejema zadetka Eurodac, kot je opredeljeno v členu 6(6) Uredbe (ES) št. .../... || [o vzpostavitvi sistema „Eurodac“ za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Uredbe (ES) št. .../... o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva].

Če zahteva za ponovni sprejem prosilca, ki je vložil poznejšo prošnjo za mednarodno zaščito, temelji na dokazih, ki niso pridobljeni iz sistema Eurodac, se državi članici, na katero je zahteva naslovljena, pošlje v treh mesecih od datuma, ko je bila v smislu člena 20(2) vložena prošnja za mednarodno zaščito.

3. Če poznejše prošnje za mednarodno zaščito ni in če se država članica, ki daje zahtevo, odloči, da bo v skladu s členom 13 Uredbe (ES) št. .../... || [o vzpostavitvi sistema „Eurodac“ za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Uredbe (ES) št. .../... o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva] podatke iskala v sistemu Eurodac, se zahteva za ponovni sprejem zadevne osebe vložiti čim hitreje oziroma v vsakem primeru v **enem mesecu** od prejema zadetka Eurodac, kot je opredeljeno v členu 13(4) navedene uredbe.

Če zahteva za ponovni sprejem zadevne osebe temelji na dokazih, ki niso pridobljeni iz sistema Eurodac, se državi članici, na katero je zahteva naslovljena, pošlje v treh mesecih od datuma, ko se država članica zave, da bi lahko bila za zadevno osebo odgovorna druga država članica.

4. Če zahteva za ponovni sprejem prosilca ali druge osebe iz člena 18(1)(d) ni vložena v rokih iz odstavkov 2 in 3 tega člena, je za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito odgovorna država članica, v kateri je bila prošnja vložena pozneje ali na katere ozemlju oseba prebiva brez dokumenta za prebivanje.

5. Zahteva za ponovni sprejem prosilca ali druge osebe iz člena 18(1)(d) se oblikuje na podlagi standardnega obrazca in vključuje dokaze ali posredne okoliščine in/ali ustrezne elemente iz izjave osebe, ki organom države članice, na katero je zahteva naslovljena, omogočajo, da preveri, ali je odgovorna.

Pravila za dokaze in posredne okoliščine in njihovo razlago ter za pripravo zahtev in postopki za njihov prenos se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 41(2).

Člen 24

Odgovor na zahtevo za ponovni sprejem

1. Država članica, na katero je zahteva naslovljena, ustrezno preveri in sprejme odločbo o zahtevi po ponovnem sprejemu zadevne osebe čim prej in v nobenem primeru ne pozneje od enega meseca od datuma prejetja zahteve. Če zahteva temelji na podatkih, pridobljenih iz sistema Eurodac, se rok skrajša na dva tedna.

2. Opustitev ukrepanja v roku enega meseca oziroma dveh tednov iz odstavka ||1||, je enakovredna sprejetju zahteve in posledica tega je obveznost ponovnega sprejema zadevne osebe, vključno z obveznostjo zagotovitve ustrezne ureditve za sprejem.

Četrtek, 7. maja 2009

Oddelek IV

Postopkovni zaščitni ukrepi

Člen 25

Obvestilo glede odločitve o predaji

1. Če se država članica, na katero je naslovljena zahteva, strinja, da bo sprejela ali ponovno sprejela prosilca ali drugo osebo iz člena 18(1)(d), država članica, ki daje zahtevo, obvesti zadevno osebo o odločitvi o njegovi predaji v odgovorno državo članico in kjer je ustrezno, o odločitvi, da njegove prošnje za mednarodno zaščito ne bo obravnavala. Tovrstno obvestilo je pisno, v jeziku, ■ katerega **prosilec razume ali se lahko** razumno domneva, da ga ■ razume, in se pošlje najpozneje v petnajstih delovnih dneh od datuma prejema odgovora države članice, na katero je zahteva naslovljena.

2. V odločitvi iz odstavka 1 morajo biti navedeni razlogi, na katerih temelji, vključno z opisom glavnih stopenj postopka, ki je privedel do odločitve. Vsebovati mora tudi informacije o razpoložljivih pravnih sredstvih in rokih, ki veljajo za vložitev tovrstnih sredstev, pa tudi informacije o osebah ali subjektih, ki lahko osebi zagotovijo posebno pravno pomoč in/ali zastopanje. Vsebovati mora podrobnosti o roku za predajo in po potrebi informacije o kraju, kamor mora zadevna oseba priti, in datumu, ko mora tja priti, če v odgovorno državo članico potuje z lastnimi sredstvi. Rok za predajo se določi tako, da se osebi omogoči razumno obdobje, v katerem lahko skladu s členom 26 vloži pravno sredstvo.

Člen 26

Pravna sredstva

1. Prosilec ali druga oseba iz člena 18(1)(d) ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva v obliki pritožbe zoper odločitev o predaji iz člena 25 ali ponovnega zakonskega in dejanskega pregleda te odločitve pred sodiščem ali rabsodiščem.

2. Države članice zagotovijo razumno obdobje, v katerem lahko zadevna oseba v skladu z odstavkom 1 uveljavlja svojo pravico do učinkovitega pravnega sredstva.

To obdobje je vsaj deset delovnih dni od dneva obvestila iz člena 25(1).

3. V primeru pritožbe zoper odločitev o predaji iz člena 25 ali ponovnega pregleda te odločitve organ iz odstavka 1 tega člena čim prej, v nobenem primeru pa ne pozneje kot v **petih** delovnih dneh od vložitve pritožbe ali zahteve za ponovni pregled, **na zahtevo zadevne osebe ali, če zahteva ni bila vložena**, po uradni dolžnosti odloči, ali zadevna oseba sme ostati na ozemlju zadevne države članice ali ne, dokler se njegova pritožba ali **zahteva** za ponovni pregled obravnava.

4. Pred sprejetjem odločbe iz odstavka 3 ne bo predaje. V odločbi, s katero se zadevni osebi ne dovoli ostati na ozemlju zadevne države članice, medtem ko se njena pritožba ali ponovni pregled obravnava, morajo biti navedeni razlogi, na katerih temelji.

5. Države članice zagotovijo, da ima zadevna oseba dostop do pravne pomoči in/ali zastopanja, ter če je ustrezno, do jezikovne pomoči.

6. Države članice zagotovijo, da se **potrebna** pravna pomoč in/ali zastopanje **na zahtevo** odobrita brezplačno, **v skladu s členom 15(3) do (6) Direktive 2005/85/ES**.

Postopki za dostop do pravne pomoči in/ali zastopanja so določeni v nacionalni zakonodaji.

Četrtek, 7. maja 2009

Oddelek V

Pridržanje za namen predaje

Člen 27

Pridržanje

1. Države članice ne pridržijo osebe zgolj zato, ker zaprosi za mednarodno zaščito v skladu z Direktivo 2005/85/ES.

2. Države članice prosilca za azil ali drugo osebo iz člena 18(1)(d) *te uredbe*, ki je predmet odločitve o predaji v odgovorno državo članico, lahko, ne da bi to posegalo v člen 8(2) Direktive ||.../.../ES|| [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil], če se izkaže za potrebno in na podlagi presoje vsakega posameznega primera, **pridržijo v prostorih, ki niso namenjeni priporu**, vendar le če **drugi manj prisilni ukrepi niso bili učinkoviti in če** obstaja ■ tveganje, da bo pobegnila.

3. Pri presoji uporabe drugih manj prisilnih ukrepov za namen iz odstavka 2, države članice razmislijo o alternativah pridržanju, kot so redno javljanje organom, vloga finančne garancije, obveznost zadrževanja na določenem mestu ali drugi ukrepi za preprečevanje tveganja pobega.

4. Pridržanje se lahko v skladu z odstavkom 2 uporablja od trenutka, ko se zadevno osebo v skladu s členom 25 obvesti o odločitvi o predaji zadevne osebe v odgovorno državo članico, do predaje te osebe v odgovorno državo članico.

5. Pridržanje se v skladu z odstavkom 2 odredi za najkrajši možni čas. Pridržanje ne sme trajati dlje, kot je razumno potrebno za izpolnitev zahtevanih upravnih postopkov glede predaje.

6. Pridržanje v skladu z odstavkom 2 odredijo sodni organi. V nujnih primerih lahko pridržanje odredijo upravni organi in takrat sodni organi v 72 urah od začetka pridržanja odredbo potrdijo. Če sodni organ ugotovi, da je pridržanje nezakonito, se zadevna oseba nemudoma izpusti.

7. Odredba pridržanja v skladu z odstavkom 2 je pisna z navedbo zakonskih in dejanskih razlogov zanjo ter zlasti s podrobno navedbo razlogov, na katerih temelji ugotovitev o obstoju ■ tveganja, da bo zadevna oseba pobegnila, ter časa trajanja pridržanja.

Pridržane osebe je treba nemudoma v jeziku, ■ katerega **prosilci razumejo ali se lahko** razumno domneva, da ga razumejo, obvestiti o razlogih za pridržanje, njegovem predvidenem trajanju ter postopkih, določenih v nacionalni zakonodaji, za pritožbo zoper odredbo o pridržanju.

8. Za vsak primer pridržanja osebe v skladu z odstavkom 2 sodni organ presodi ■ pridržanje v razumnih časovnih presledkih bodisi na zahtevo zadevne osebe ali po uradni dolžnosti. Pridržanje se ne sme nikoli nedovoljeno podaljšati.

9. Države članice zagotovijo dostop do pravne pomoči in/ali zastopanja v primerih pridržanja v skladu z odstavkom 2, ki je brezplačno, če zadevna oseba ni sposobna kriti s tem povezanih stroškov.

Postopki za dostop do pravne pomoči in/ali zastopanja so v takih primerih določeni v nacionalni zakonodaji.

Četrtek, 7. maja 2009

10. Mladoletnikov se ne pridrži, razen če je to v njihovo največjo korist, kot je določeno v **členu 6(3)** te uredbe, in če je v skladu z ugotovitvijo posamezne obravnave njihovega položaja v skladu s členom 11(5) Direktive *||.../.../ES||* [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil].

11. Mladoletnikov brez spremstva se nikoli ne pridrži.

12. Države članice poskrbijo, da prosilci za azil, pridržani v skladu s tem členom, uživajo enako raven pogojev za sprejem pridržanih prosilcev, kot je določeno zlasti v členih 10 in 11 Direktive *||.../.../ES||* [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil].

Oddelek VI

Predaje

Člen 28

Načini in roki

1. Predaja prosilca ali druge osebe iz člena 18(1)(d) iz države članice, ki daje zahtevo, v odgovorno državo članico, se izvede v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, ki daje zahtevo, po posvetu med zadevnima državama članicama, kakor hitro je to praktično izvedljivo in najkasneje v šestih mesecih po odobritvi zahteve, da bo druga država članica sprejela ali ponovno sprejela zadevno osebo ali končni odločitvi o pritožbi ali ponovnem pregledu, če je v skladu s členom 26(3) odobren odločilni učinek.

Po potrebi država članica, ki daje zahtevo, prosilcu za azil priskrbi prepustnico v obliki, sprejeti v skladu z *regulativnim* postopkom iz člena 41(2).

Odgovorna država članica obvesti državo članico, ki daje zahtevo, kot je ustrezno, o varnem prihodu zadevne osebe ali o dejstvu, da v roku, ki je bil določen, ni prišel.

2. Če se predaja ne opravi v roku šestih mesecev, je odgovorna država članica oproščena svoje obveznosti sprejema ali ponovnega sprejema zadevne osebe, odgovornost pa se nato prenese na državo članico, ki daje zahtevo. Ta rok se lahko podaljša na največ eno leto, če predaja ni bila možna, ker je zadevna oseba v zaporu, ali na največ 18 mesecev, če zadevna oseba pobegne.

3. Če je bila oseba predana pomotoma ali je bila odločitev o predaji na podlagi pritožbe razveljavljena, država članica, ki je predajo izvedla, osebo nemudoma ponovno sprejme.

4. Komisija lahko sprejme dodatna pravila za izvajanje predaje. Navedeni ukrepi za spremembo nebitvenih določb te uredbe z njeno dopolnitvijo se sprejmejo v skladu z *regulativnim* postopkom s pregledom iz člena 41(3).

Člen 29

Stroški predaje

1. Stroške, ki nastanejo pri predaji prosilca ali druge osebe iz člena 18(1)(d) v odgovorno državo članico, krije država članica, ki izvede predajo.

2. Če je treba zadevno osebo poslati nazaj v državo članico, ker je bila predaja izvedena pomotoma ali ker je bila odločitev o predaji na podlagi pritožbe razveljavljena po izvedeni predaji, stroške ponovne predaje zadevne osebe na njeno ozemlje krije država članica, ki je prvotno izvedla predajo.

Četrtek, 7. maja 2009

3. Osebe, ki jih je treba na podlagi te uredbe predati, ne krijejo stroškov takih predaj.
4. Dodatna pravila o obveznosti države članice, ki osebo predaja, da krije stroške predaje, se lahko sprejmejo v skladu z *regulativnim* postopkom iz člena 41(2).

Člen 30

Izmenjava bistvenih informacij pred izvedbo predaje

1. Za vsako predajo država članica, ki izvede predajo, obvesti državo članico, ki osebo sprejema, o tem, ali je zadevna oseba „primerna za predajo“. Izvede se samo predaja oseb, primernih za predajo.

2. Država članica, ki izvede predajo, odgovorni državi članici sporoči osebne podatke o prosilcu, ki ga predaja, kot je ustrezno, bistveno in primerno. Edini namen tega je zagotoviti, da organi, pristojni za odločanje o azilu, v odgovorni državi članici lahko prosilcu priskrbijo ustrezno pomoč, vključno s potrebnim zdravstvenim varstvom, ter zagotovijo neprekinjeno zaščito in pravice, ki osebi pripadajo po tej uredbi ter Direktivi ||.../.../ES|| [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil]. Te informacije je treba sporočiti že zgodaj in vsaj sedem delovnih dni pred predajo, razen če se država članica tega zave šele pozneje.

3. Države članice si izmenjajo zlasti te informacije:

(a) kontaktne podatke družinskih članov ali drugih sorodnikov v državi članici, ki osebo sprejema, če je primerno;

(b) v primeru mladoletnikov, podatke v zvezi z njihovo stopnjo izobrazbe;

(c) podatke o starosti prosilca;

(d) vse druge podatke, za katere država članica, ki prosilca predaja, meni, da so bistveni za zaščito pravic in posebnih potreb || prosilca.

4. Zgolj za zagotovitev oskrbe ali zdravljenja, zlasti za invalidne osebe, starejše, nosečnice, mladoletnike, žrtve mučenja, posilstva ali drugih hudih oblik psihološkega, fizičnega in spolnega nasilja država članica, ki prosilca predaja, posreduje informacije o kakršnih koli posebnih potrebah prosilca, ki ga predaja, kar lahko v posameznih primerih zajema informacije o telesnem ali duševnem zdravju tega prosilca. Odgovorna država članica poskrbi, da se na navedene posebne potrebe ustrezno odzove, zlasti tudi na kakršno koli nujno zdravstveno oskrbo, ki bi bila potrebna.

5. Država članica, ki osebo predaja, lahko vse informacije iz odstavka 4 odgovorni državi članici sporoči samo po izrecnem soglasju prosilca in/ali njegovega zastopnika ali kadar je to potrebno za varstvo življenjskih interesov posameznika ali druge osebe, če je posameznik fizično ali pravno nesposoben dati soglasje. Država članica, ki osebo predaja, po končani predaji takoj izbriše te informacije.

6. Osebne zdravstvene podatke obdeluje zdravstveni delavec, za katerega na podlagi nacionalne zakonodaje ali pravil, ki jih določi nacionalni pristojni organ, velja dolžnost *zdravniške tajnosti*, ali druga oseba, ki je prav tako zavezana enaki dolžnosti *tajnosti*. Ti zdravstveni delavci in osebe, ki prejemajo in obdelujejo te podatke, se ustrezno zdravstveno usposablajo, prav tako pa se usposablajo glede ustrezne obdelave občutljivih osebnih podatkov v zvezi z zdravjem.

Četrtek, 7. maja 2009

7. Izmenjava podatkov po tem členu poteka samo med organi, o katerih je bila v skladu s členom 34 te uredbe prek elektronskega komunikacijskega omrežja „DubliNet“ || obveščena Komisija. Organi, sporočeni v skladu s členom 34 te uredbe, morajo prav tako navesti zdravstvene delavce, ki so pooblašteni za obdelavo informacij iz odstavka 4 tega člena. Izmenjava informacij se lahko uporabi samo za namene iz odstavkov 2 in 4 tega člena.

8. Za olajšanje izmenjave informacij med državami članicami se v skladu z regulativnim postopkom iz člena 41(2) sprejme standarden obrazec za prenos podatkov, ki se zahtevajo po tem členu.

9. Za izmenjavo informacij v skladu s tem členom veljajo pravila iz člena 33(8) do (12).

Člen 31

Način izvajanja predaj

1. **Država članica, ki izvaja predajo, spodbuja prostovoljno predajo tako, da prosilcu ponudi ustrezne informacije.**

2. **Če se predaja v odgovorno državo članico izvede v obliki nadzorovanega odhoda ali v spremstvu, države članice zagotovijo, da se izvede na human način in ob popolnem spoštovanju temeljnih pravic in človeškega dostojanstva.**

Oddelek VII

Začasna odložitev predaje

Člen 32

Začasna odložitev predaje

1. Če se odgovorna država članica v posebej nujnih razmerah srečuje z izjemno težkim pritiskom na svoje sprejemne zmogljivosti, azilni sistem ali infrastrukturo in če bi lahko predaja prosilcev za mednarodno zaščito v skladu s to uredbo v to državo članico k njenemu bremenu še prispevala, lahko ta država članica zahteva odložitev predaje.

Zahtevo naslovi na Komisijo. V njej navede razloge, na katerih temelji, in vanjo vključi zlasti:

- (a) podroben opis posebej nujnih razmer, ki za sprejemne zmogljivosti, azilni sistem ali infrastrukturo države članice, ki je vložila zahtevo, pomenijo izjemno težko breme, vključno z ustreznimi statistikami in podpornimi dokazi;
- (b) utemeljeno napoved verjetnega kratkoročnega razvoja teh razmer;
- (c) utemeljeno obrazložitev dodatnega bremena, ki bi ga predaja prosilcev za mednarodno zaščito v skladu s to uredbo lahko pomenila za sprejemne zmogljivosti, azilni sistem ali infrastrukturo države članice, ki je vložila zahtevo, vključno z ustreznimi statistikami in podpornimi dokazi.

2. Če Komisija meni, da lahko splošne razmere v neki državi članici privedejo do ravni zaščite prosilcev za mednarodno zaščito, ki ni v skladu z zakonodajo Skupnosti, zlasti z Direktivo ||.../.../ES || [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil], Direktivo 2005/85/ES in Direktivo 2004/83/ES, se lahko v skladu s postopkom iz odstavka 4 odloči, da se v skladu s to uredbo vse predaje prosilcev v zadevno državo članico odložijo.

Četrtek, 7. maja 2009

3. Če državo članico skrbi, da splošne razmere v drugi državi članici lahko privedejo do ravni zaščite prosilcev za mednarodno zaščito, ki ni v skladu z zakonodajo Skupnosti, zlasti z Direktivo ||.../.../ES|| [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil], Direktivo 2005/85/ES **in Direktivo 2004/83/ES**, lahko zahteva odložitev vseh predaj prosilcev v skladu s to uredbo v zadevno državo članico.

Zahtevo naslovi na Komisijo. V zahtevi navede razloge, na katerih temelji, in vanjo vključi zlasti podrobne informacije o razmerah v zadevni državi članici, ki kažejo na morebitno pomanjkanje skladnosti z zakonodajo Skupnosti, zlasti z Direktivo ||.../.../ES|| [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil], Direktivo 2005/85/ES **in Direktivo 2004/83/ES**.

4. Komisija se lahko po prejemu zahteve iz odstavka 1 ali 3 ali na lastno pobudo v skladu z odstavkom 2 odloči, da se v skladu s to uredbo vse predaje prosilcev v zadevno državo članico odložijo. Tovrstno odločitev sprejme čim je mogoče in najpozneje en mesec po prejemu zahteve. V odločitvi o odložitvi predaj navede razloge, na katerih temelji, in vključi zlasti:

- (a) proučitev vseh ustreznih splošnih razmer v državi članici, ki so razlog za odložitev predaje v to državo članico;
 - (b) proučitev morebitnega učinka odložitve predaj na druge države članice;
 - (c) predlagani datum začetka učinkovanja odložitve predaj;
 - (d) vsakršne posebne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za tovrstno odločitev.
- (e) navedbo meril, referenčnih vrednosti in časovnih razporedov, ki jih je treba določiti za oceno napredka glede odpravljanja razmer iz točke (a).**

5. Komisija obvesti Svet in države članice o odločitvi o odložitvi vseh predaj prosilcev v zadevno državo članico v skladu s to uredbo. Vsaka država članica lahko odločitev Komisije posreduje Svetu v enem mesecu od prejema obvestila. Svet lahko s kvalificirano večino v enem mesecu od datuma, ko mu država članica posreduje obvestilo, sprejme drugačno odločitev.

6. Druge države članice, v katerih so prisotni prosilci, katerih predaje so bile odložene, so po odločitvi Komisije o odložitvi predaj v državo članico odgovorne za obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito teh oseb.

Pri sprejetju odločitve o odložitvi predaj v državo članico je treba ustrezno upoštevati potrebo po zagotovitvi zaščite mladoletnikov ter enotnosti družine.

7. Odločitev o odložitvi predaje v državo članico v skladu z odstavkom 1 je podlaga za dodelitev pomoči za nujne ukrepe iz člena 5 Odločbe št. 573/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, potem ko ta država članica vloži prošnjo za pomoč.

8. Država članica iz odstavkov 1 in 3 učinkovito in hitro ukrepa, da odpravi razmere, ki so privedle dočasne odložitve predaj.

9. Predaje se lahko odložijo za največ šestmesečno obdobje. Če po šestih mesecih še vedno obstajajo razlogi za ukrepe, se lahko Komisija na || zadevne države članice iz odstavka 1 ali na lastno pobudo odloči za podaljšanje uporabe ukrepov za nadaljnjih šest mesecev. **Uporabljajo se tudi določbe odstavka 5.**

⁽¹⁾ UL L 144, 6.6.2007, str. 1.

Četrtek, 7. maja 2009

10. Tega člena ni mogoče razlagati tako, da bi bila državam članicam dovoljena oddaljitev od obveznosti, da sprejmejo ustrezne splošne ali posebne ukrepe, da zagotovijo izpolnjevanje svojih obveznosti iz zakonodaje Skupnosti na področju azila, zlasti te uredbe, Direktive ||.../.../ES|| [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil] in Direktive 2005/85/ES.

11. *Na predlog Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu ter v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe se določijo instrumenti, zavezujoči za vse države članice, za učinkovito podporo tistim državam članicam, katerih nacionalni sistemi so izpostavljeni specifičnim in nesorazmernim pritiskom, predvsem zaradi geografskih ali demografskih razmer. Ti instrumenti začnejo veljati najkasneje 31. decembra 2011, v vsakem primeru pa določajo:*

- (a) *napotitev uradnikov iz drugih držav članic pod pokroviteljstvom Evropskega urada za podporo azilu, da pomagajo tistim državam članicam, ki so izpostavljene specifičnim pritiskom in v katerih prosilci nimajo na voljo zadostnih standardov zaščite;*
- (b) *sistem za prerazporeditev upravičencev do mednarodne zaščite iz držav članic, ki so izpostavljene specifičnim in nesorazmernim pritiskom, v druge države članice, po posvetovanju z Uradom visokega komisarja Združenih narodov za begunce in ob hkratnem zagotavljanju, da se med prerazporeditvijo spoštuje vnaprej določena, pregledna in nedvoumna pravila.*

12. *Ta člen se preneha uporabljati takoj, ko začnejo veljati instrumenti iz odstavka 11, v vsakem primeru pa najkasneje 31. decembra 2011.*

13. *Kot del spremljanja in ocenjevanja, omenjenega v členu 42, Komisija pregleda izvajanje tega člena in poroča Evropskemu parlamentu in Svetu najkasneje do 30. junija 2011. V poročilu Komisija presodi, ali obstaja utemeljena potreba, da bi izvajanje tega člena podaljšali po 31. decembru 2011. Če Komisija meni, da je to primerno, predlog za takšno podaljšanje predloži Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe.*

POGLAVJE VII

UPRAVNOSODELOVANJE

Člen 33

Skupna uporaba informacij

1. Vsaka država članica sporoči katerikoli drugi, ki to zahteva, take osebne podatke o prosilcu za azil, kot je to ustrezno, bistveno in primerno za:

- (a) določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito;
- (b) obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito;
- (c) izvajanje katere koli obveznosti iz te uredbe.

2. Informacije iz odstavka 1 lahko vsebujejo samo:

- (a) osebne podatke o prosilcu in, kjer je ustrezno, njegovih družinskih članih (polno ime in, kjer je ustrezno, prejšnje ime; vzdevki in psevdonimi; državljanstvo, sedanje ali prejšnje; datum in kraj rojstva);

Četrtek, 7. maja 2009

- (b) osebne in potne listine (številke, veljavnost, datum izdaje, organ izdaje, kraj izdaje itd.);
- (c) druge informacije, potrebne za ugotovitev identitete prosilca, vključno s prstnimi odtisi, obdelanimi v skladu z Uredbo (ES) št. .../... || [o vzpostavitvi sistema „Eurodac“ za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe || Uredbe (ES) št. .../... o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva]; ||
- (d) kraje bivanja in smeri potovanja;
- (e) dokumente za prebivanje ali vizume, ki jih izda država članica;
- (f) kraj, kjer je bila prošnja vložena;
- (g) datum, na katerega je bila vložena morebitna prejšnja prošnja za mednarodno zaščito, datum vložitve sedanje prošnje, doseženo stopnjo v postopku in morebitno sprejeto odločitev.

3. Poleg tega lahko, če je to potrebno za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, odgovorna država članica zahteva od druge države članice, naj ji sporoči razloge, s katerimi prosilec za azil utemeljuje svojo prošnjo, in, kjer je ustrezno, razloge za morebitne odločitve glede prosilca. Država članica se lahko odloči, da ne bo odgovorila na predloženo zahtevo, če bi take informacije zelo verjetno škodovale bistvenim interesom države članice ali varovanju svoboščin in temeljnih pravic zadevne osebe ali drugih. Država članica, na katero je zahteva naslovljena, mora v vsakem primeru od prosilca za mednarodno zaščito pridobiti pisno odobritev za posredovanje zahtevanih informacij. V tem primeru mora prosilec vedeti, glede katerih informacij daje svojo odobritev.

4. Kakršna koli zahteva po informacijah se pošlje samo v zvezi s posamezno prošnjo za mednarodno zaščito. V njej morajo biti navedeni razlogi, na katerih temelji in, če je njen namen preveriti, ali obstaja merilo, po katerem bo verjetno prišlo do odgovornosti države članice, na katero je zahteva naslovljena, mora biti navedeno, na katerih dokazih, vključno z ustreznimi informacijami iz zanesljivih virov o načinih, kako prosilci za azil vstopajo na ozemlje držav članic, ali na katerem konkretnem in preverljivem delu izjav prosilca zahteva temelji. Razume se, da take ustrezne informacije iz zanesljivih virov niso same po sebi zadostne za določitev odgovornosti in pristojnosti države članice po tej uredbi, vendar lahko prispevajo k ovrednotenju drugih navedb v zvezi s posameznim prosilcem za azil.

5. Država članica, na katero je zahteva naslovljena, odgovori v štirih tednih. Morebitne zamude pri predložitvi odgovora morajo biti ustrezno utemeljene. Če država članica, na katero je bila naslovljena zahteva in ki ni upoštevala najdaljšega dovoljenega roka, z opravljenim poizvedovanjem pridobi informacije, iz katerih je razvidno, da je odgovorna, ta država članica med razlogi zavrnitve izpolnitve zahteve za sprejem ali ponovni sprejem ne sme navesti izteka roka iz členov 21 in 23.

6. Izmenjava informacij se opravi na zahtevo države članice in se lahko izvede samo med organi, katerih določitev s strani posamezne države članice je bila sporočena Komisiji v skladu s členom 34(1).

7. Izmenjava informacij se lahko uporabi samo za namene iz odstavka 1. V vsaki državi članici se take informacije, glede na njihovo vrsto in pooblastila organa prejemnika, lahko sporočijo samo organom in sodiščem in raziščiščem, pooblaščenim za:

- (a) določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito;

Četrtek, 7. maja 2009

(b) obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito;

(c) izvajanje katere koli obveznosti iz te uredbe.

8. Država članica, ki posreduje informacije, zagotovi, da so točne in najnovejše. Če se izkaže, da je država članica posredovala informacije, ki so netočne ali ki jih ne bi smela posredovati, morajo biti države članice sprejema o tem takoj obveščene. Take informacije morajo popraviti ali izbrisati.

9. Prosilec za azil ima pravico, da je na zahtevo obveščen o kakršnih koli podatkih, posredovanih v zvezi z njim.

Če ugotovi, da so bili podatki obdelani tako, da je bila kršena ta uredba ali Direktiva 95/46/ES, zlasti če so podatki nepopolni ali netočni, ima pravico, da se na njegovo zahtevo popravijo ali izbrišejo.

Organ, ki podatke popravi ali izbriše, obvesti, kot je ustrezno, državo članico, ki prenaša ali prejema te informacije.

Prosilec za azil ima pravico vložiti tožbo ali pritožbo pri pristojnem organu ali na sodišču države članice, ki mu je kršila pravico do dostopa do svojih podatkov oziroma pravico do njihovega popravka ali izbrisa.

10. V vsaki zadevni državi članici se v posameznem spisu za zadevno osebo in/ali v registru hrani zapis o prenosu in prejemu izmenjanih informacij.

11. Izmenjani podatki se shranijo za obdobje, ki ni daljše od tistega, potrebnega za namene, za katere so izmenjani.

12. Če podatki niso obdelani samodejno ali niso vsebovani v spisu ali niso namenjeni vložitvi v spis, vsaka država članica ustrezno ukrepa za zagotovitev skladnosti s tem členom s pomočjo učinkovitega preverjanja.

Člen 34

Pristojni organi in viri

1. Vsaka država članica nemudoma obvesti Komisijo o posebnih organih, pristojnih za izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe ter vse njene spremembe. Države članice zagotovijo, da imajo ti organi potrebne vire za izpolnjevanje svojih nalog in zlasti za odgovarjanje v predpisanih rokih na zahteve po informacijah, zahteve za sprejem in zahteve za ponovni sprejem prosilcev za azil.

2. Komisija v Uradnem listu Evropske unije objavi zbirni seznam organov iz odstavka 1. Če se seznam spremeni, Komisija enkrat letno objavi posodobljeni zbirni seznam.

3. Organi iz odstavka 1 prejmejo ustrezno usposabljanje v zvezi z uporabo te uredbe.

4. Pravila v zvezi z vzpostavitvijo varnih poti elektronskega prenosa med organi iz odstavka 1 za prenos zahtev, odgovorov ter pisne korespondence in zagotovitev, da pošiljatelji samodejno prejmejo elektronski dokaz o dostavi, se določijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 41(2).

Četrtek, 7. maja 2009

Člen 35

Upravni dogovori

1. Države članice lahko na dvostranski osnovi sklenejo medsebojne upravne dogovore v zvezi s praktičnimi podrobnostmi izvajanja te uredbe z namenom olajšanja njene uporabe in povečanja njene učinkovitosti. Takšen dogovor se lahko nanaša na:

- (a) izmenjavo uradnikov za zvezo;
- (b) poenostavitev postopkov in skrajšanje rokov v zvezi s prenosom in obravnavanjem zahtev za sprejem ali ponovni sprejem prosilcev za azil.

2. Dogovore iz odstavka 1 se sporoči Komisiji. Komisija odobri dogovore iz odstavka 1(b), potem ko preveri, da ne kršijo te uredbe.

POGLAVJE VIII

Poravnava

Člen 36

Poravnava

1. Kadar države članice ne morejo razrešiti spora glede katere koli zadeve v zvezi z uporabo te uredbe, lahko uporabijo postopek poravnave iz odstavka 2.

2. Postopek poravnave se začne s prošnjo ene od držav članic v sporu predsedniku odbora iz člena 41. Prizadete države članice se s privolitvijo uporabe postopka poravnave obvežejo, da bodo v največji možni meri upoštevale predlagano rešitev.

Predsednik odbora imenuje tri člane odbora iz treh držav članic, ki niso povezane z zadevo. Stranke v sporu predložijo dokaze v pisni ali ustni obliki, ti člani odbora pa po obravnavanju zadeve v roku enega meseca, po potrebi z glasovanjem, predlagajo rešitev.

Razpravo vodi predsednik odbora ali njegov namestnik. Ta lahko izrazi svoje mnenje, nima pa pravice glasovanja.

Predlagana rešitev je dokončna in nepreklicna, ne glede na to ali jo stranke sprejmejo ali zavrnejo.

POGLAVJEIX

PREHODNE DOLOČBE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 37

Kazni

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se za vsako zlorabo podatkov, obdelanih v skladu s to uredbo, naložijo kazni, vključno z upravnimi in/ali kazenskimi sankcijami v skladu z nacionalno zakonodajo, ki so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Četrtek, 7. maja 2009

Člen 38

Prehodni ukrepi

Če je prošnja vložena po datumu iz drugega odstavka člena 45, se dogodki, katerih posledica je zelo verjetno odgovornost države članice po tej uredbi, upoštevajo tudi, če se zgodijo pred tem datumom, z izjemo dogodkov iz člena 14(2).

Člen 39

Izračun rokov

Katero koli časovno obdobje iz te uredbe se izračuna:

- (a) če je treba obdobje, izraženo v dnevih, tednih ali mesecih, izračunati od trenutka, ko se je zgodil nek dogodek ali je prišlo do nekega dejanja, se dan, na katerega se je ta dogodek zgodil ali je prišlo do tega dejanja, ne všteje v obdobje;
- (b) obdobje, izraženo v tednih ali mesecih, se konča z iztekom tistega dneva v zadnjem tednu ali mesecu, ki je isti dan v tednu oz. isti dan v mesecu kot dan, na katerega je prišlo do dogodka ali dejanja, od katerega se izračuna obdobje. Če v obdobju, izraženem v mesecih, dneva, na katerega bi se moralo obdobje izteči, ni v zadnjem mesecu, se to konča z iztekom zadnjega dneva tega meseca;
- (c) roki vključujejo sobote, nedelje in uradne praznike v katerikoli državi članici.

Člen 40

Ozemeljska veljavnost

Kar zadeva Francosko republiko, se ta uredba uporablja samo za njeno evropsko ozemlje.

Člen 41

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Ob sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 42

Spremljanje in ocena

Najpozneje tri leta po datumu iz prvega odstavka člena 45 in brez poseganja v člen 32(13) Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te uredbe in, kjer je ustrezno, predlaga potrebne spremembe. Države članice Komisiji posredujejo vse informacije, potrebne za pripravo navedenega poročila, najpozneje šest mesecev pred iztekom navedenega roka.

Četrtek, 7. maja 2009

Po predložitvi navedenega poročila, Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te uredbe hkrati s predložitvijo poročil o izvajanju sistema Eurodac iz člena 28 Uredbe (ES) št. .../... || [o vzpostavitvi sistema "Eurodac" za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe || Uredbe (ES) št. .../... o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva].

Člen 43

Statistika

V skladu s členom 4(4) Uredbe (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti ⁽¹⁾ države članice Komisiji (Eurostatu) posredujejo statistike v zvezi z uporabo te uredbe in Uredbe (ES) št. 1560/2003.

Člen 44

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 343/2003 se razveljavi.

Členi 11(1), 13, 14 in 17 Uredbe || (ES) št. 1560/2003 se razveljavijo.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo ali člene se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 45

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Uporablja se za prošnje za mednarodno zaščito, vložene od prvega dne šestega meseca po začetku njene veljavnosti, od tega datuma pa se uporablja za katero koli zahtevo za sprejem ali ponovni sprejem prosilcev za azil, ne glede na datum, na katerega je prošnja vložena. Države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, predložene pred tem datumom, se določijo v skladu z merili iz Uredbe (ES) št. 343/2003.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbo ||.

V ||

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

⁽¹⁾ UL L 199, 31.7.2007, str. 23.

Četrtek, 7. maja 2009

PRILOGA I

Razveljavljena uredba

(iz člena 44)

Uredba Sveta (ES) št. 343/2003	(UL L 50, 25.2.2003)
Samo členi 11(1), 13, 14 in 17 Uredbe Komisije (ES) št. 1560/2003	(UL L 222, 5.9.2003)

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 343/2003	Ta uredba
člen 1	člen 1
člen 2(a)	člen 2(a)
člen 2(b)	črtano
člen 2(c)	člen 2(b)
člen 2(d)	člen 2(c)
člen 2(e)	člen 2(d)
člen 2(f)	člen 2(e)
člen 2(g)	člen 2(f)
—	člen 2(g)
člen 2(h) do (k)	člen 2(h) do (k)
—	člen 2(l)
člen 3(1)	člen 3(1)
člen 3(2)	člen 17(1)
člen 3(3)	člen 3(3)
člen 3(4)	člen 4(1), uvodno besedilo
—	člen 4(1)(a) do (g)
—	člen 4(2) in (3)
člen 4(1) do (5)	člen 20(1) do (5)
—	člen 20(5), tretji pododstavek
—	člen 5
—	člen 6

Četrtek, 7. maja 2009

Uredba (ES) št. 343/2003	Ta uredba
člen 5(1)	člen 7(1)
člen 5(2)	člen 7(2)
—	člen 7(3)
člen 6, prvi odstavek	člen 8(1)
—	člen 8(3)
člen 6, drugi odstavek	člen 8(4)
člen 7	člen 9
člen 8	člen 10
člen 9	člen 13
člen 10	člen 14
člen 11	člen 15
člen 12	člen 16
člen 13	člen 3(2)
člen 14	člen 12
člen 15(1)	člen 17(2), prvi pododstavek
člen 15(2)	člen 11(1)
člen 15(3)	člen 8(2)
člen 15(4)	člen 17(2), četrty pododstavek
člen 15(5)	člen 8(5) in člen 11(2)
člen 16(1)(a)	člen 18(1)(a)
člen 16(1)(b)	člen 18(2)
člen 16(1)(c)	člen 18(1)(b)
člen 16(1)(d)	člen 18(1)(c)
člen 16(1)(e)	člen 18(1)(d)
člen 16(2)	člen 19(1)
člen 16(3)	člen 19(2), prvi pododstavek
—	člen 19(2), drugi pododstavek
člen 16(4)	člen 19(3)
—	člen 19(3), drugi pododstavek
člen 17	člen 21
člen 18	člen 22
člen 19(1)	člen 25(1)
člen 19(2)	člen 25(2) in člen 26(1)
—	člen 26(2) do (6)
člen 19(3)	člen 28(1)

Četrtek, 7. maja 2009

Uredba (ES) št. 343/2003	Ta uredba
člen 19(4)	člen 28(2)
—	člen 28(3)
člen 19(5)	člen 28(4)
člen 20(1), uvodno besedilo	člen 23(1)
—	člen 23(2)
—	člen 23(3)
—	člen 23(4)
člen 20(1)(a)	člen 23(5), prvi pododstavek
člen 20(1)(b)	člen 24(1)
člen 20(1)(c)	člen 24(2)
člen 20(1)(d)	člen 28(1), prvi pododstavek
člen 20(1)(e)	člen 25(1) in (2), člen 26(1), člen 28(1), drugi in tretji pododstavek
člen 20(2)	člen 28(2)
člen 20(3)	člen 23(5), drugi pododstavek
člen 20(4)	člen 28(4)
—	člen 27
—	člen 29
—	člen 30
—	člen 32
člen 21(1) do (9)	člen 33(1) do (9), prvi do tretji pododstavek
	člen 33(9), četrti pododstavek
člen 21(10) do (12)	člen 33(10) do (12)
člen 22(1)	člen 34(1)
—	člen 34(2)
—	člen 34(3)
člen 22(2)	člen 34(4)
člen 23	člen 35
člen 24(1)	črtano
člen 24(2)	člen 38
člen 24(3)	črtano
člen 25(1)	člen 39
člen 25(2)	črtano
člen 26	člen 40
člen 27(1) in (2)	člen 41(1) in (2)
člen 27(3)	črtano

Četrtek, 7. maja 2009

Uredba (ES) št. 343/2003	Ta uredba
člen 28	člen 42
člen 29	člen 45
—	člen 36
—	člen 37
—	člen 43
—	člen 44

Uredba (ES) št. 1560/2003	Ta uredba
člen 11(1)	člen 11(1)
člen 13(1)	člen 17(2), prvi pododstavek
člen 13(2)	člen 17(2), drugi pododstavek
člen 13(3)	člen 17(2), tretji pododstavek
člen 13(4)	člen 17(2), prvi pododstavek
člen 14	člen 36
člen 17(1)	člen 9, člen 10, člen 17(2), prvi pododstavek
člen 17(2)	člen 33(3)

Vzpostavitev sistema „Eurodac“ za primerjavo prstnih odtisov (prenovitev) ***I

P6_TA(2009)0378

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. maja 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema „Eurodac“ za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Uredbe (ES) št. [.../...][o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva] (prenovitev) (KOM(2008)0825 – C6-0475/2008 – 2008/0242(COD))

(2010/C 212 E/53)

(Postopek soodločanja – prenovitev)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2008)0825),

— ob upoštevanju člena 251(2) in člena 63(1)(a) Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0475/2008),